

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Karla Podolky, JUDr. Romana Fialy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **senátu 19 C Krajského soudu v Plzni**, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi tímto senátem a **senátem 30 Ca Krajského soudu v Plzni**, a dalších účastníků sporů vedených u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 19 C 87/2008 a 30 Ca 64/2006, o návrhu na přezkoumání rozhodnutí bývalého Okresního úřadu v Rokycanech: žalobců **a) V. S., b) M. S., c) L. G.**, a žalovaných **1) Krajského úřadu Plzeňského kraje, Plzeň, Škroupova 18, 2) V. H. a 3) M. H.**,

t a k t o :

Příslušný vydat rozhodnutí ve věci žaloby o přezkoumání rozhodnutí bývalého Okresního úřadu v Rokycanech, referátu regionálního rozvoje, ze dne 5. 12. 2002, čj. RRR 733/2002, o zřízení věcného břemene, **j e** soud v občanském soudním řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 7. 11. 2008 navrhl Krajský soud v Plzni rozhodující v občanském soudním řízení, aby zvláštní senát rozhodl ve sporu o věcnou příslušnost, vzniklém ve smyslu § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb. (v dalším textu „kompetenční spor“) mezi ním a tímž soudem rozhodujícím ve správním soudnictví ve věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 19 C 87/2008.

Z předložených spisů vyplynuly tyto, pro rozhodnutí podstatné, skutečnosti: Rozhodnutím bývalého Okresního úřadu v Rokycanech, referátu regionálního rozvoje, (jehož kompetenčním nástupcem je Krajský úřad Plzeňského kraje), ze dne 5. 12. 2002, čj. RRR 733/2002, bylo zamítnuto odvolání V. a M. S. a L. G. (dále jen „žalobci“) a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu ve Zbirohu, odboru výstavby a životního prostředí, ze dne 16. 9. 2002, čj. Výst. 479/02, kterým bylo zřízeno věcné břemeno k části pozemku parc. č. 605 v k. ú. Zbiroh a části pozemku parc. č. 600/13 v k. ú. Zbiroh.

Žalobci napadli rozhodnutí odvolacího správního orgánu žalobou ve správním soudnictví, o níž rozhodl Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 11. 2. 2003, čj. 30 Ca 307/2002 - 13, tak, že žalobu odmítl podle § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve spojení s § 68 písm. b) s. ř. s., neboť rozhodování o omezení vlastnického práva k nemovitostem zřízením věcného břemene je věcí vyplývající z občanskoprávních vztahů. Zároveň poučil žalobce o tom, že ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci usnesení mohou podat žalobu v téže věci podle části páté o. s. ř. k Okresnímu soudu v Rokycanech.

Žalobci v souladu s poučením podali příslušnou žalobu u Okresního soudu v Rokycanech, kde byla věc vedena pod sp. zn. 5 C 55/2003, a domáhali se vydání rozsudku, jímž by soud návrh žalovaných na vyvlastnění části pozemku parc. č. 605 v k. ú. Zbiroh a části pozemku parc. č. 600/13 v k. ú. Zbiroh nebo na omezení vlastnického práva žalobců k předmětným pozemkům za účelem zřízení práva chůze a jízdy formou věcného břemene zamítl.

Okresní soud v Rokycanech poté podal dne 29. 3. 2006 zvláštnímu senátu návrh, v němž popřel svoji příslušnost a navrhl, aby zvláštní senát rozhodl, že příslušný k rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Rokycanech pod sp. zn. 5 C 55/2003 je Krajský soud v Plzni jako soud ve správním soudnictví.

Zvláštní senát o tomto návrhu rozhodl usnesením ze dne 19. 6. 2006, čj. Konf 14/2006 - 6, tak, že příslušný vydat v dané věci rozhodnutí je soud ve správním soudnictví, přičemž zároveň zrušil usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 2. 2003, čj. 30 Ca 307/2002 - 13.

Věc byla poté postoupena Krajskému soudu v Plzni a zapsána ve specializovaném senátu zřízeném k projednávání a rozhodování věcí ve správním soudnictví pod sp. zn. 30 Ca 64/2006. Ten však žalobu usnesením ze dne 30. 6. 2008, čj. 30 Ca 64/2006 - 50, opětovně odmítl. Proti tomuto rozhodnutí žalobci podali kasační stížnost, o které nebylo dosud rozhodnuto (věc je vedena u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 63/2008).

Žalobci dle poučení soudu dne 22. 8. 2008 rovněž podali žalobu ke Krajskému soudu v Plzni podle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu.

V návrhu na zahájení kompetenčního sporu navrhovatel uvedl, že pokud úsek správního soudnictví opakovaně rozhodl v téže věci o odmítnutí žaloby za existence pravomocného rozhodnutí rozšířeného senátu, kterým bylo rozhodnuto o věcné příslušnosti soudů ve správním soudnictví, postupoval nesprávně. Senát na úseku správního soudnictví Krajského soudu v Plzni argumentuje změnou okolností nastalou přijetím zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), s poukazem na judikaturu zvláštního senátu, zcela však opomíjí rozhodnutí zvláštního senátu v této konkrétní věci. Podle názoru navrhovatele ustanovení tohoto zákona, jež nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2007, tedy více jak 4 roky po podání původní žaloby v této věci, nemůže nic změnit na jednou založené věcné příslušnosti soudu. Ustanovení § 11 odst. 1 o. s. ř. stanoví, že pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení. V tomto ustanovení zakotvená zásada *perpetuatio fori* zabraňuje tomu, aby v průběhu řízení při změně rozhodných okolností docházelo ke změně příslušného soudu (v dané věci nadto provázené celkovou změnou žaloby, okruhu účastníků řízení, žalobního návrhu, a tedy i nepoužitelnosti dosavadních výsledků řízení). Navrhovatel, vědom si toho, že ve věci již bylo zvláštním senátem rozhodnuto, navrhl, aby zvláštní senát vydal usnesení, jímž bude zrušeno usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 6. 2008, čj. 30 Ca 64/2006 - 50, případně aby vydal shodné rozhodnutí.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi občanskoprávním úsekem a úsekem správního soudnictví Krajského soudu v Plzni vycházel zvláštní senát z těchto úvah:

Zvláštní senát nyní oproti předchozímu svému usnesení nyní rozhoduje na základě nové změněné situace - a to za zcela odlišné právní úpravy a na základě dalšího návrhu, přičemž ani účastníci obou těchto sporů (sporné strany) nejsou zcela totožné. Za této situace citované usnesení zvláštního senátu ze dne 19. 6. 2006 nebrání novému rozhodnutí o kompetenčním sporu.

Již v usnesení ze dne 21. 5. 2008, čj. Konf 34/2007 - 15 zvláštní senát dospěl k tomuto závěru: „Počínaje účinností zákona č. 184/2006 Sb., o vyvlastnění, tj. ode dne 1. ledna 2007, zanikla příslušnost správních soudů k přezkumu zákonnosti rozhodnutí o vyvlastnění ve správním soudnictví. K řízení jsou příslušné soudy v občanském soudním řízení, a to soudy krajské, které přitom procesně postupují podle části páté občanského soudního řádu (§ 244 a násl. o. s. ř.). Věcí vyvlastnění (§ 28 zákona č. 184/2006 Sb., o vyvlastnění) je přitom třeba rozumět jak případy, kdy správní orgán návrhu na vyvlastnění vyhověl, tak případy, kdy jej pro neplnění zákonných podmínek zamítl. Podstatné je, že se správní orgán věcí zabýval meritorně, a nikoli již výsledek tohoto věcného posouzení.“ (blíže viz toto usnesení publikované pod č. 1677/2008 Sb. NSS, viz též www.nssoud.cz)

Především se zřetelem na právní úvahy v návrhu na zahájení řízení o kompetenčním sporu je třeba dále uvést:

„Okolnostmi“ ve smyslu § 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř. (zásada perpetuatio fori) jsou právní skutečnosti, s kterými obecná úprava v zákoně spojuje právní důsledky. Tak např. v případě místní příslušnosti dle § 84 a § 85 odst. 1 o. s. ř. je touto okolností konkrétní místo bydliště fyzické osoby-žalovaného. Pozdější změna bydliště se zřetelem na tuto zásadu již není pro určení této příslušnosti rozhodující. Těmito „okolnostmi“ však není možné rozumět právní předpis, a tedy ani změnu právní úpravy. V případě takovéto změny je třeba vycházet především z přechodných ustanovení; chybí-li - u procesních ustanovení - z účinné právní úpravy.

V dané věci pro posouzení otázky věcné příslušnosti za tyto „okolnosti“ by bylo možno považovat konkrétní přezkoumávané rozhodnutí správního orgánu, to se však nemění. Jedinou změnu představuje nová právní úprava. Ustanovení § 11 odst. 1 o. s. ř. tedy na daný případ nedopadá.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude Krajský soud v Plzni pokračovat v původním řízení o podané žalobě dle části páté o. s. ř.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. června 2009

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu